

LAG- OCH EKONOMIUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 12/1991-92
med anledning av ltm Bert Häggbloms
m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrelsen om utarbetande av ett åtgärdsprogram för att bygga ungdomsbostäder.

Landstinget har den 2 december 1991 inbegärt lag- och ekonomiutskottets yttrande över nämnda motion. Utskottet, som i ärendet hört bostadssekreteraren Enni Eriksson och bostadslåneinspektören Björn Karlsson får i anledning härav anföra följande.

I motionen föreslås att landskapsstyrelsen utarbetar ett åtgärdsprogram för att bygga ungdomsbostäder med tanke på att den nya självstyrelselagen ger möjligheter att i större utsträckning anpassa bostadspolitik till behoven i landskapet.

Utskottet konstaterar att bland de bostadssökande på Åland är ungdomarna i klar majoritet. Uppskattningsvis drygt 80 procent av dem som står i Mariehamns stads bostadskö är födda åren 1960-1974. Av dessa ungdomar söker många sin första egna bostad till vilken de flyttar från föräldrahemmet.

Utskottet konstaterar att landskapets bostadslånesystem är uppbyggt så att den vanligaste storleken på med landskapslån finansierade hyresbostäder är 50-60 m². Bostäderna byggs i allmänhet utan någon extra lyx enligt de allmänna normerna och med en godtagbar standard för lägenheter som skall användas som permanent bostad och som skall tåla det slitage som ett varaktigt boende medför. Landskapets bostadslånesystem utgör inte något hinder för de kommuner som önskar bygga bostäder speciellt ämnade för ungdomar.

Enligt lag- och ekonomiutskottets åsikt utgör bostadsbristen bland ungdomarna ett allvarligt problem. Utskottet anser dock att man, med tanke på att de medel som står till buds är begränsade, inte bör prioritera ungdomarna på övriga bostadslösas bekostnad enbart för att de till antalet utgör den största gruppen. Då t.ex. Mariehamns stad avgör vem som skall få hyra en ledig bostad ser man i första hand till behovet av bostad. Utskottet omfattar principen att den som är i störst behov av bostad skall få företräde även om det kan innebära att ungdomar under 25 år som bor hemma hos föräldrarna hamnar långt ner i kön.

Utskottet konstaterar vidare att man i Mariehamns stad strävar till en jämn åldersfördelning i stadens hyreshus. Erfarenheter från andra håll visar att ett segregerat boende kan leda till speciella problem och att särskilda ungdomsbostadsområden lätt kan

bli genomgångsområden med bl.a. stort slitage som följd. Utskottet omfattar även denna princip och anser att ett blandat boende är att föredra.

Slutligen konstaterar utskottet att det enda sätt på vilket man löser bostadslösheten bland ungdomar och övriga är en ökad produktion av bostäder.

Med anledning av det ovan anförda får utskottet härmed föreslå

att landstinget måtte förkasta
hemställningsmotion nr 15/1991-92.

Mariehamn den 5 mars 1992

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Tage Boman
ordförande

Susanne Eriksson
sekreterare

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: ordföranden Boman, viceordföranden Harry Eriksson samt ledamöterna Abrahamsson, Häger och Sjöblom.